

Ευαγγέλη Βακαρτζης — Вангелъ Бакарджия.
Αναστάσιος Βαρπανου — Анастасъ Върбановъ.
Γεώργιος Ιωάννου — Георги Ивановъ.
Γεώργιος Πάνητζαλης, παχάλης — Георги Паница, бакалинъ.
ὁ Ιωάννης Στοῖκου, σαποντζῆς — Иванъ Стойковъ, сапунджия.
Νικόλαος Χατζῆ Κῶστα — Никола Хаджи Костовъ.
Χρῆστος Ἀθανασίου, τζελέπης — Христо Атанасовъ, джелепинъ.
Κύριλλος Δημητρίου Ρουσωβητς — Кирилъ Димитровъ Русовичъ.
Αθανάσιος Σακελλαρίου — Атанасъ Сакеларовъ (мой чичо).
Ιάκωβος Κωνσταντινου — Яковъ Константиновъ.
Φιάνκος Δόπριου, τζελέп — Янко Добревъ джелепъ.
Μιχάλης Παναγιώτου Πανοντζα — Михалъ Панайотовъ Панончовъ.
Γεώργιος Νικολάου Χατζῆ Θεοδωράνου — Георги Николовъ хаджи Теодорановъ.

Πέτρος περπέρης καὶ ἀντάδελφος αὐτοῦ Σήμος — Петръ берберина и браточедъ му Симо.

ὁ εντιμιώτατος κύριος Ιωάννης Σακελλαρίου Παππάζοолу, τσόχατζης — почтенейшия господинъ Иванъ Сакеларовъ Папазоолу, чохаджия (баща ми).

Σταμάτης Γεωργίου Κосоβαλῆ — Стамать Георгиевъ Косовали.
 Отъ гр. Горня-Орѣховци сж записани 4 спомоществуватели:
ὁ αιδεσιμώτατος οἰκονομος κ. πὸπλᾶ Χρῆστος — благоговеини икономъ попъ Христо.

ὁ αιδεσιμώτατος Σακελλαριος χατζῆ παπλᾶ Πέτκος — благоговеиний Сакеларий хаджи попъ Петковъ.

ὁ εντιμιώτατος κύρ Ιωάννης Καρὰ-Παππᾶς — почтенейшия г. Иванъ Кара-Папазоолу.

ὁ εντιμιώτατος κύρ Анаστάσιος χατζῆ Κύρου — почтенейшия г. Анастасъ хаджи Кировъ.

Отъ с. Тарлицъ, родното мѣсто на автора Симеониду сж записани 20 души, между които съ явно български имена сж:

Κύριος Στοριάννης Βατάχ — Господинъ Стоянъ Батахъ.

Κύριος Στοριάννης Ζάμπας — г-нъ Стоянъ Замбазъ.

ὁ διδάσκαλος κύριος Νεδέλτζος — учителя г. Недѣлчо.

5. Въ февруарския миней (месецословъ) на църквата св. Димитръ е отбѣлязано на гръцки: „1645 г. априлъ 8. Повдигна се сеферъ въ Малта въ времето на султанъ Ибрахимъ.“

6. Въ юнския миней на сжщата църква отбелязано: „1716 г. Изгориха Стефаница ефенди въ Влашко.“

7. Въ юлския миней на църквата св. Атанасъ е отбелязано: „1737 г. 29 юли. Яничаритъ хванаха Янаки Маринъ и го питаха какво прявятъ нѣмцитъ, а после му отсѣкоха главата.“

8. Въ триода на сжщата църква: „1741 г. Султанъ Мехмедъ закла благородника Александракисъ и му взе около 500 кисии бѣли пари. Тогава погубиха и едного отъ ближнитъ хора на патриарха Паисия.“ Тази бележка е на гръци, както и всички по-горни и следващитъ по-долу.

9. Въ юлския миней на св. Георги има бележка: „1774 г. Станаха сефери (войни) и държаха седемъ години, и стана голѣма скжпотия.“